

2. Триединство.

Всеки въпрос, свързан с християнството, трябва да почива върху ясна дефиниция на божественото Триединство като принципна единосьщност (усия) в три проявления (хипостази). За целта на изложението ще си позволя да дефинирам Троицата като Единно Съзнание в три принципни състояния: Мистерия (Баща) – съзнание без обект (чиста субектност без атрибути) и, парадоксално, в състояние на неосъзнаване; Логос (Син) – съзнание с обект, себеосъзнаващо се като съзнание; Психика (Свети Дух) – съзнание с

обект, идентифициращо се поотделно със всеки наблюдаван имидж. В последното състояние съзнанието не осъзнава своята природа и се движи (еволюира) от състояние на пълна обектна идентификация към събуждане за истинската си субектна природа.

Троицата се генерира по следния начин: Мистерията, движена от импулса си за гноза (познание), се себераздвоява на първична субект-обектна двойка (syzygy) от Логос (Съзнание) и Психика. Така тя едновременно се проявява (манифестира) и изпада в първичен дуализъм – състояние, парадоксално свързано с частична гноза (Съзнание) и частична игнорантност (Психика). Оттук нататък започва да действа втория импулс – за преодоляване на дуалността и връщане в източника, което означава дезидентификация на Психиката от имиджите и еволюиране до състояние на пълна гноза, когато двойката Съзнание-Психика се осъзнава като единосьщие с общ източник Мистерията.

Движението е от игнорантност през полугноза/полуигнорантност към пълна гноза, иначе казано – от несъзнателно единство (Мистерия преди раздвояването), през съзнателен дуализъм (Мистерия, раздвоена на Съзнание и Психика, тоест на субект и обект) към съзнателно единство (Съзнание и Психика, осъзнаващи общата си природа чрез сливане в свещен брак).

Задачата на човека е да извърши прехода от второто състояние към третото, което означава преодоляване на дуализма между Душа и Дух (Психика и Логос) чрез следване на вътрешния импулс за духовна еволюция. Този импулс е едновременно акт на себепознание и любов. Гнозис и Ерос са неговите две лица.

В християнството Триединството се означава с имената Баща, Син и Свети Дух. Бащата е непроявената Мистерия, Синът е Христовото

Съзнание, а Светият Дух е еволюиращата психика в три хипостази – София, Ахамот и Свети Дух. София е архетипния потенциал за гноза, манифестиращ се като Ахамот, която пък е психиката, обектифицирана във форми, еволюираща чрез пречистване и съзерцание към архетипа на Светия Дух, който пък е актуализация на потенциала на София.

Искам да отбележа, че говорейки за трите хипостази на Бог, не бива да изпадаме в дуализъм, смятайки ги за нещо отделно от човешката субстанция. Най-висшата съставка на човека – духът (пневма), въплътен временно в психо-физична форма, е едновременно първата хипостаза на Бог (Свети Дух, Света Пневма) и мост към цялото Триединство – от женския принцип София (вдъхновение, озарение, интуиция, благодат) през мъжкия принцип Логос (яснота, организация, изкупление) към дълбинната Мистерия на Бащата – непроявена, но заредена с потенции. Интеграцията на Триединството означава осъзнаване на слятите в свещен съюз Логос и Пневма, положени в мистериозния океан на непроявения, вечно творещ Родител.